

1878 – 1889

Den 4. dec. 1878 blev der i Nordre Skole afholdt ekstraordinært møde i sognerådet, bestående af A. M. Berg, Peder Noes, J. Kvistgaard, C. Provstgaard, N. C. Thing, J. C. Skaderis og Marinus Lundby. Man vedtog (Lundby stemte imod) at arrangere en skriftlig afstemning blandt sognets skatteydere vedr. køb af ejendommen Sønder Lundby til brug for en fattiggård. Denne procedure må have været særdeles effektiv med positivt resultat, for allerede en måned efter skete der noget:

5. jan. 1879 samledes sognerådet i Sønder Lundby for at tage bestemmelse om stedets indretning, herunder bygning af et stuehus med beboelse for bestyreren og 12 fattiglemmer, nærmere indretning af dette samt hvordan de eksisterende udhuse kunne udnyttes til bl. a. husdyr, bryggers, vaskerum og sygestue. Mødet fortsatte i præstegården, hvor der blev tegnet et udkast.

12. februar 1879 var sognerådet samlet for at udlicitere byggeriet (havde været bekendtgjort i avisen - effektivt sogneråd!). Man enedes om at give opgaven til tømrer Jens Falsig i Lyngkrog. Ham anså man for at være både dygtig og pålidelig, og han havde lovet at ansætte en dygtig murer. Dog må der have været adskilligt flere folk til arbejdet, som omfattede *opførelse af nyt beboelseshus samt forandringer i udhuse og stald, så der kunne indrettes bryggers med bageovn og gruekedel, og derudover sygestue, ligstue og badekammer.* - For alt dette skulle Falsig have 1150,- kr. på betingelse af, at murer-, tømrer- og tækkearbejdet var færdigt d. 1. august og malerarbejdet 1. september. Alternativt skulle han betale 5,- i dagbøder, indtil arbejdet var udført. Dog kunne evt. indsigelser fra amtet have opsættende virkning. Sognet skulle bekoste materialer og stillads; men håndværkerne skulle selv sørge for maden!

I april 1879 vedtog sognerådet, at alle med mindre end 1 td. hartkorn skulle fritages for at yde til fattiggårdens tag.

30. september 1879 kørte Chr. Nielsen i Overdal til amtssygeanstalten (hvor?) for at afhente Henrik Nielsen til optagelse i fattiggården.

18. oktober 1879 samledes sognerådet i den nybyggede fattiggård for at vedtage spisereglement og tilsyn. Man vedtog at gøre nogenlunde som i Gimsing, men strammede op vedr. tilsynet. Dette skulle foregå to gange om måneden ved fattiggårds-udvalget samt hver uge ved udvalgets medlemmer på skift. Man tog opgaven alvorligt! - Endvidere måtte det konstateres, at tømrer- og malerarbejdet knap nok var færdigt, men så vidt det ses, ville sognerådet godt give endnu lidt henstand m.h.t.. nogle mindre opgaver. - J. Kvistgaard og Peder Noes blev medlemmer af udvalget.

D. 8. januar 1880: Til *fattigudvalget* valgtes Chr. Provstgaard og P. Kvistgaard samt Chr. Nielsen, Overdal, som tillige skulle fungere som *fattigforstander* (Der har tilsyneladende optrådt både en J. og en P. Kvistgaard). - Det vedtoges, at *fattigkornet* for eftertiden skulle leveres to gange om året i stedet for fire (tilsyneladende en pligt for bønderne).

I marts 1880 (først da?) forelå amtets godkendelse af købet af Sdr. Lundby for kr. 16.000,-* samt ikke mindst finansieringen, som bemærkelsesværdigt nok skulle foregå ved, at *"Sogneraadet maa laane 25000,-* uopsigelig i 10 Aar af Enkefru Wium i Holstebro mod 2% i Provision og 5% i aarlig rente [...] samt 2% i aarligt afdrag"* - sidstnævnte post havde sognerådet foreslået til 1%.

* *Beløbene er betragtelige. Man kan have mistanke om, at der har indsneget sig et ekstra nul?*

Den 1. juli 1880 blev Ole Johansen, 68 år, optaget i fattiggården, mens han var syg. Det ser ud til, at hans *aftægtsyder* (hvem?) betalte for 12 dage á 20 øre, hvorefter han 'udgik' d. 12. juli.

12. juli 1880 blev J. Veje sammen med sin kone ansat som opsynsmand på fattiggården til en årsløn på 275,-

Fortsættes nedenfor

Den 20. september 1880 blev der efter amtets ordre etableret en brønd.

I december 1881 blev der indgået lærekontrakt for en dreng, som var anbragt i fattiggården, og som nu kunne begynde i skomagerlære i Vandborg sogn.

20. september 1882 blev Madsine Ane Elisabeth Jensen flyttet til Fr. d. 7.'s stiftelse i Jægerspris. Sidstnævnte betalte rejseudgifter til hendes ledsager.

I juli 1888 blev Karen Dam optaget på fattiggården til forsørgelse. Sine rørlige ejendele fik hun med, mens sognerådet overtog hendes hus, som skulle sælges til nedrivning.